

[Valdemar Sørensen.]

ling kommet til at spille en stor Rolle, og jeg maa erkende, at siden vi fik Nyordningen med Elektrificeringen og S-Togene ud til den nordlige Omegn, er der sket en stor Forbedring baade med Hensyn til den daglige Transport af Folk til og fra deres Beskæftigelsessted og med Hensyn til at inddrage nye Egne i Hovedstadens Opland under Bebyggelse. Men det er ganske klart, at for at være til virkelig Nytte for Hovedstaden maatte denne Udvikling fortsættes, navnlig saaledes at man, samtidig med at Anlæggene udførtes, kom i Forhandling med Københavns Kommunalbestyrelse om et Samarbejde mellem den egentlige bytrafikale Virksomhed gennem Sporvejs- og Omnibillinier og Statsbanernes Linier.

En Forudsætning for, at der skulde komme nogen reel Nytte ud af et saadant Samarbejde, maatte være, at S-Togslinierne udbyggedes til at omfatte hele Hovedstadens Omegn. Der blev da ogsaa i Finansaaret 1936—37 givet en Bevilling paa mellem 5 og 6 Mill. Kr., et Beløb, der senere paa Grund af Prisstigninger er forhøjet til 6 Mill. Kr., til Elektrificering af Banen fra Valby til Ballerup. Denne Banelinie berører vigtige Centrere af Hovedstadens faste Bebyggelse, en stor Bydel som Valby paa henved 60 000 Indbyggere, det yderste, næsten bymæssigt bebyggede Frederiksberg paa mange Tusinde Indbyggere og Vanløse ogsaa med et stort Indbyggerantal, og den fører ud til Egne i Oplandet, hvor der allerede bor mange Mennesker, der til daglig er beskæftiget i Hovedstaden, og hvor der kunde bo mange flere, saaledes at hele dette Spørgsmaal om Elektrificeringen og Moderniseringen af Banelinien paa denne Strækning ogsaa i høj Grad har Forbindelse med Storbyens Boligspørgsmaal.

Nu viser det sig, at dette Arbejde paa Elektrificeringen af Banelinien fra Valby til Ballerup ikke synes at være skredet frem i det Tempo, som man kunde vente, og for Øjeblikket er det saaledes, efter hvad der siges, at man mener, det først kan fuldendes i Finansaaret 1941—42, en Tid, der er ikke saa lidt længere end den, man ved Bevillingens Vedtagelse anslog til Arbejdets Udførelse.

Der er i Befolkningen opstaaet en Følelse af, at der for dette Arbejde har rejst sig Hindringer, som stadig har trukket Tiden ud. Man er ogsaa bange for, at der skal ske Forandringer i den oprindelige Plan om Stationerne, efter hvilken Valby skulde have sin S-Station i Valby Langgade, i Bebyggelsescentret, og der skulde være en

tilsvarende Station paa Frederiksberg ved Peter Bangsvej og derefter en Station ved Lindersvolds Allé i Vanløse. Man har haft det Indtryk, at der har været Bevægelser i Gang for at faa henlagt Valby Station til Viadukten over Roskilde Landevej, idet man formodentlig har ræsonneret som saa, at Stationen, naar den laa her, vilde ligge i Centrum for den udgaaende Sporvognstrafik og den indgaaende Biltrafik. Men den vilde komme til at ligge paa et Sted, hvor Bebyggelsen er yderst svag, og Befolkningen vilde faa urimeligt langt til Stationen. Der har ogsaa spillet andre Forhold ind, og man nærer, som sagt, nu Frygt for, at der ved de Forhandlinger, der har fundet Sted med København, skal være sket Forandringer i den oprindelige Plan.

Min Forespørgsel til den højtærede Trafikminister gaar da ud paa, hvorledes disse Forhold i Dag ligger, om Befolkningen, der har stillet Forhaabninger til den vedtagne Plan for Banen, med Hensyn til den Tid, den skulde være i Arbejde, og med Hensyn til Stationernes Placering, kan vente, at denne Plan bliver fastholdt, og navnlig om man vil fremskynde Arbejdets Udførelse, idet man til det rent trafikale Spørgsmaal knytter et andet Spørgsmaal, nemlig om man ikke, som Beskæftigelsesforholdene ligger netop i disse Aar, skulde anstrenge sig for at faa et Arbejde som dette fremskyndet saa meget som muligt.

Boeck-Hansen: Det er saa forstaaeligt, at Regeringen paa alle mulige Maader søger at bortforklare den store Arbejdsløshed, for den er jo en fortvivlende Farsot over vort Land; vi ved ogsaa nok, at Regeringen og Regeringspartiet ikke sætter Pris paa, at man sammenligner Tallene fra vor Arbejdsløshedsstatistik med Udlandets, og det er ogsaa meget forstaaeligt, for det falder ikke ud til Fordel for Regeringen her i Landet.

„Vi tager det hele med“, siger Regeringspartierne; det er utvivlsomt rigtigt, de tager det hele med, men jeg er bange for, at de undertiden tager lidt for meget med, det kommer man vist ikke uden om. Alligevel er og bliver Arbejdsløsheden her til Lands et meget stort Samfundsonde, som man maa søge at bekæmpe, det vil de henved 100 000 ulykkelige Mennesker, der i Øjeblikket er arbejdsløse, utvivlsomt være fuldt enige med mig i.

Nu ved jeg nok, at den højtærede Statsminister gerne vil tage ved Lære, men det er ikke lykkedes Statsministeren at finde nogen, der kan hjælpe ham. I hvert Tilfælde maa man sætte Pris paa, at den højt-